

κι' ὅσους φορεῖς, βρεῖ Περικλῆ, κοντά μου τὸν 'κυντοῦσκ
γιὰ τὰς συμβάσεις τὰς γνωστὰς τῆς Πόλεως τὸν 'ρωτοῦσα.

Π.—'Άλλος δὲν ἦτανε κανεὶς
πολιτικὸς ἑπαινετός;

Φ.—Τὸν Διελγυγῶργα 'κύνταξα, τὸν νέον Λεωνίδα,
καὶ τὸν 'Αλέκο τὸν Σκουρὴ καὶ Ταξιάρχην εἶδα,
κι' ὅλο 'ρωτοῦσα, Περικλῆ, μὲ τόση στενοχώρια
πῶς εἶναι 'σπὴν ὑγείᾳ τῆς τῶν 'Αγγλων ἡ Βιτωρίας,
γιατ' εἶγε γεῖμα δυνατὰ 'στὸν 'Αγγο Πρσιουτή,
καὶ μὴς 'σπὴν ὥρα 'βρέθηκε κι' ἀρρώστῃσι κι' αὐτῇ.

Π.—'Άλλος κανεὶς ἐπίσημος;

Φ.—'Εν μέρει τῶν ἐρίλων
ἦταν θαρρὰ κι' ὁ Πρόεδρος ὁ Παππαναστασίου,
τοῦτόστι τῶν πολιτικῶν τοῦ κράτους ὑπαλλήλων,
ποῦ καὶ φομῶμαι, βρεῖ Περικλῆ, σπερῶντ' ἐπιστοῖσι.

Π.—'Ἦταν κι' ἐκεῖν' ἡ στρογγυλὴ κι' ἡ κοντοεἰθιῖδῃ;

Φ.—'Ἦσαν καὶ πάμπολλοι γιαντοὶ μὲ φρέακα καὶ σπαθιὰ,
τοῦτόστι στρατιωτικοὶ
κι' ἱστέριμοι πολιτικοί.

Π.—Πολλοὺς γιαντροὺς ἐμέτρησα κι' ἐγὼ μὲς 'στὸ Παλάτι.

Φ.—'Υγεία θάπεις πολλὰ καὶ θάξουνε κισάτι.

Π.—Μόνον τῶν μπάλων τὰ φαγιὰ μὰς φέρουνε ριπιτιδί.

Φ.—Κιὰλάρσα μὲς 'στὸ χορὸ καὶ τὸν Εὐκαγγεῖδῃ,
τὸν ξέρις, ἔχει καὶ σταυρὸ, γιαντοῦ τοῦ Ναυτικοῦ,
λαμποκοποῦσι κι' ὁ Πανάξ τοῦ Πυροβολικοῦ,
εἶδα καὶ μὴς, ποῦ 'τρέχανο πολλοὶ γιαντοὶ κοντὰ τῆς,
δὲν ἀποῦσαις κι' ἡ Λίστ' μὲ τὴν ἀνεψιὰ τῆς,
κι' ἦταν κι' ἡ Ζλά, βρεῖ Περικλῆ, κυρία τοῦ Γρηγόρη,

μπλὶ σιελ ἀμύρη ἰφορίε,
δὲν ἀποῦσαις κι' ἡ Νίγρ, ἐκεῖνη τοῦ πλουτοῦ...

Π.—'Άλλος κανεὶς;

Φ.—Πῶς! ἦτανε κι' ὁ Παππαναστασίου.

Π.—Καὶ τοῦτον δεύτερη φορὰ θαρρὰ πὺς μου τὸν εἶπες,
καὶ θὰ σὲ δεῖρω δυνατὰ γι' αὐτὰς τῆς παρλαμπίας.

Φ.—Εἶδα καὶ κάμποσαις γιαντοῖς β' γούστ' ὅτ' τρυφερίσαις,
δὲν ἀποῦσαις κι' ἡ Κάτς...μαμπίλας, μαμπίλας, κορίσαις,
ἦταν ἐκεῖ κι' ὁ Μάτσης μὲ τὴν γουρὰ μαλλίᾳ του.

Κι' ἐκύνταξ τῆς ὁμορφίας μὲς ἀπὸ τὰ γαλαχὰ του.

Κι' ἐπὶ γιαντοῖς γιὰ ζεστασιὰ σὲ μὴς σβυσμένη σόμπα,
κι' εἶδα καὶ μὴς, ποῦ 'χόρις μὲ τοῦ σπητιοῦ τῇ ρόμπα.

Π.—'Άλλος κανεὶς;

Φ.—Πῶς! ἦτανε καμψοὶς χασομέρηδες,
Βιλλαρδούνιοι παμπληθεῖς καὶ μερικὸι παγκιέρηδες,

ὁ Πεσκατόλγους ὁ γνωστὸς Καυλάρας ὁ Μανώλης...

Π.—'Αλήθεια, βρεῖ, τί γίνεται τῆς Σμύρνης ἡ πανώλης;

Φ.—Γιατὶ δὲν ἦλθε 'στὸ χορὸ νὰ 'δῇς ἐκεῖ πανούκλαις,
νευρόσπαστα καὶ κοιλιακίς;

Τί πλάσματα, τί κλάσματα!..μὴ βρέξη καὶ μὴ στάξη...

Π.—ὁ Βουλάσος ὁ Διευθυντὴς ἐπρόσεξε τὴν τάξι.

Π.—Δὲν εἶδες καὶ καμμιὰ γνωστὴ μῆτε καμμιὰ γεῖτονισσα;

Φ.—'Ἦταν μὲ κάτασπα κι' ἡ Σίμ...ἄλθινὰ 'λησμονήσα

πὺς κι' ὁ Μελίκης ἦτανε, μελαγχρὺνος Πολίτης,

ποῦχε σεντὰ, βρεῖ Περικλῆ, 'στῆς πρῶτοιας τὴν ντάμα,
παρὼν ἐκεῖ κι' ὁ Κούντορος, ὁ Σύμβουλος τῆς Κρήτης,

ἀρβόνας ἐποτίζετο μὲ 'λευθερίας νάμα.

Π.—Θὰ φῆνε τῆς 'λευθερίας μαζὶ μὰς μὲ κουτάλαις,
μὰ δὲν θυμάσαι νὰ μοῦ 'πῆς καὶ γιὰ χορεῦτρας ἄλλαι;

Φ.—'Ολαὶ ἐκεῖναι, ποῦ πηδοῦν μὲ γυμνωμένῃ πλάτῃ
'στους διαφόρους τοὺς χοροὺς καὶ μέσα 'στὸ Παλάτι

ἐγάρησαν καὶ 'στὸν χορὸ τοῦ Παρνασσίου παρούσαις...

Π.—Δὲν μοῦτες ὅμως καθεμιά τί φορέμα 'φοροῦσε.

Φ.—Δὲν ξέρω, Περικλῆτο μου, μὰ θὰ 'ρωτῶσα πρῶτα

κι' ὕστερα θάλλω νὰ σοῦ 'πῶ...
δὲν πρέπει ν' ἀποστοῶ
τοιαῦτα γεγονότα.

Π.—Καὶ σὺ, σὰχλὲ, πὺς 'πέρασε;

Φ.—'Εγὼ ποῦ λὲς, ψωρίτη,

ἰχάλευα μὲ καθεμιά, ποῦ πηδῆκατ' ἐπενούσαις,

κι' ἀντάμωσα καὶ τὸν Βαζακῆ, κι' εἶδα καὶ τὸν 'Ἡπίτη,

χωρὶς ὀφρῖστο, Περικλῆ, 'στὸν μπάλω τραγουδοῦσαις.

Π.—Μὰ τίποτα δὲν ἔγιναν περίεργα συμβάντα;

Φ.—'Ο Μίκης κατακόκκινος καθὼς τὸν ξέρις πάντα.

τοῦρ μπάλωναι καὶ αἶτε ντάμα, καὶ νύφαις καὶ νυρίσαις

ἔβγαίνανε 'σπὴν ἐκβίσι 'στοῦ μπάλου τὸ παζάρι,

κι' ὁ Κουτσαλῆς μὰζου βραχιόλια καὶ καρτίσαις

κι' ἐφώναξε ποῖα τάχασι νὰ τρέξη νὰ τὰ πάρη.

'Όμως καμμιὰ δὲν εἶλεγε πὺς ἰδικὰ τῆς εἶναι

γιατ' ἦσαν ὅλα φεύτικα καὶ πρὸς τὸ θιαθῆναι.

Π.—'Αμμι κι' ὁ Βασιλόπουλος;

Φ.—'Ἰδρωνα, μὲ κάρω,

κι' ἄλλαξε καθὲς τέταρτο καὶ παστρικό κολάρο,

κι' ἐσπῶρχοντο σαρδελίδων μὲς 'στὰ καρὶ τοῦ μπάλου

βελαιοφόροι, ναυτικοί, καὶ γαλονάδες μύριοι,

κι' ὁ τοῦ χοροῦ διευθυντὴς μετὰ θυμοῦ μεγάλου

ἐξεστειρώθη ακούζοντας: «πλάς, κύριοι, πλάς, κύριοι».

Π.—Δὲν ξέρις ἄλλο τίποτα;

Φ.—Νὰ ξεραθῆς, κεφάλω,

τρεῖς ὥραις τάρω σοῦ 'μυλὸ καὶ σὺ γυρεύεις κι' ἄλλα.

Π.—Καὶ κατὰ σκάνδαλα, μὲ δὲν θὰ σοῦ τὰ 'πῶ...

Π.—'Αν δὲν τὰ 'πῆς, τῇ ράχῃ σου τρεῖς 'μέραις θὰ κτυπῶ.

Φ.—'Γιὰ τὰ κὰν κὰν, κακούλωση, τὸ ξέρω πὺς πεθαίνεις,

ἀλλ' ὅμως τίποτα πράγματα δὲν πρέπει νὰ μαθαίνης.

Π.—Αὐτοστιγμὴ νὰ μοῦ τὰ 'πῆς...

Φ.—Δὲν σοῦ τὰ λέω, σκάσε.

Π.—Αὐτοστιγμὴ νὰ μοῦ τὰ 'πῆς, ἄλλωθως νὰ τὸ θυμάσαι.

Φ.—Δὲν θὰ 'στὰ 'πῶ γιὰ νὰ τὸ 'πῆς 'στὸν καφερὲν, αα-

Π.—Δὲν θὰ τὰ 'πῆς;

Φ.—Δὲν θὰ τὰ 'πῶ...

Π.—Δεῖξου λοιπὸν στηλιάρει.

Δωρεὰ μεγάλῃ πρῶτον καὶ γενναίῳ πατριώτῳ.

'Ο Στάθης Γλυμνέπουλος ὁ τῆς 'Αλιξανδρείας

πολὺ διακρινόμενος εἰς γενναυόθυμους,

εἰς τοὺς ἐκεῖ τοὺς 'Ελληνας ἑδωρὸς 'ἐπ' ἐσχάτων

επιστησάτων συλλογῇ ἀρχαίων νομισμάτων.

'Οθεν ἐπαίνους θαυμάσιος ἀς πάρη κι' ἀπὸ 'μένα,

τοῦ γράφω χειρτείσματα,

κι' ἄς στείλῃ καὶ 'στ' ἀνθίψ του, ποῦχε τεχνίτου πένα,

νεώτερα νομίσματα.

Καὶ καμψοῖς ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελία.

'Ο Δάσιος ὁ προσφιλέτης, ὁ τῆς 'Εστίας Σπύρος,

ὁ φλέγων καὶ φλεγόμενος καὶ γράφων διαπύρως,

ἡρραβωνίσθη τὴν γνωστὴν Κατίναν τοῦ Βλαχάνη,

ποῦ πρέπει γιὰ τῆς χάρις τῆς σμύρνα, χρυσὸς, λιβάνι.

Κι' ὁ Φασουλῆς ἀπὸ ψυχῆς μὲ τοὺς προσκεκλημένους

χρυσὰς εὐχαῖς ἐκόρπισε 'στους ἀρραβωνισμένους.

Τὰ κατὰ «Συνθήκην Ψεύδη», τοῦ Νορδᾶου νοῦς κι' εἶδα,

τοῦ γιαντοῦ τοῦ Ζωγραφιδῆ καὶ μετὰφρασις σπουδαία.